

[Handelsministeren.]

betegnelserne „dispachør“ og „translatør og tolk“. Når udøverne af disse erhverv — i modsætning til, hvad der i denne henseende gælder for statsautoriserede revisorer og statsautoriserede vejere og målere — har eneret henholdsvis på betegnelserne „skibsmægler“, „varemægler“, „ejendoms-mægler“, „dispachør“ og „translatør og tolk“, ses der hverken for de pågældende erhvervs udøvere eller for publikum at være behov for, at der til disse betegnelser knyttes ord som „statsautoriseret“, „statseksamineret“ el. lign.

Det vil efter forslagene være således, at hvis en beskikkelse er bortfaldet eller frakendt, vil den pågældende ikke være berettiget til fortsat at benytte den pågældende erhvervsbetegnelse. Er beskikkelsen derimod blot deponeret, vil han ligesom f. eks. advokater være berettiget til at benytte den pågældende betegnelse, dog ikke i forretningsforhold.

I forbindelse med omtalen af eneretten finder jeg i øvrigt anledning til at understrege, at der i disse love som hidtil kun gives de beskikkede eneret på de pågældende erhvervsbetegnelser, men derimod ikke på adgangen til at udøve de pågældende erhverv. F. eks. er adgangen til erhvervs-mæssigt at drive revision således ikke forbeholdt de statsautoriserede revisorer, og som bekendt driver mange andre — og herunder også mange særdeles kvalificerede — erhverv som revisor uden at være statsautoriserede. De statsautoriserede revisorer har kun eneret på sådanne revisionsarbejder, hvor der i anden lovgivning er stillet krav om revision ved statsautoriseret revisor. På samme måde har heller ikke ejendoms-mæglere eneret på at medvirke ved omsætning af fast ejendom, idet sådan virksomhed også kan drives i henhold til næringsbrev som ejendomshandler, når de i næringsloven herfor fastsatte bestemmelser er opfyldt. Tilsvarende gælder for translatører, at heller ikke de har eneret på at drive erhvervsvirksomhed i form af oversættelse m. v. For skibsmæglere og varemæglere gælder i princippet samme forhold, dog her med den undtagelse, at skibsmæglere efter gældende lov har en i hvert fald delvis eneret på klareringsforretninger.

Spørgsmålet om bevarelsen eller afskaffelsen af denne eneret har givet anledning til mange drøftelser i kommissionen, men resultatet er blevet, at kommissionens flertal er gået ind for afskaffelsen af eneretten også på dette område, og i det foreliggende forslag har jeg ment det rigtigst at følge flertallets indstilling; og da som allerede nævnt antalsbegrænsningen for mæglernes vedkommende foreslås afskaffet, betyder dette, at også disse kategorier af mæglere nu får samme stilling i lovgivningen som de øvrige erhverv, til hvis udøvelse der kræves særlig beskikkelse. Jeg skal senere nærmere omtale problemerne i forbindelse med denne eneret og her kun gøre den bemærkning, at kommissionens flertalsindstilling på dette punkt er udtryk for, at kommissionen også i sine udkast til lovforslag om disse særlige erhverv synes at have lagt vægt på at leve op til sit kommissorium om at søge gennemført en liberalisering af næringslovgivningen. De foreliggende lovforslag forekommer mig i det hele at have dette sigte. På intet område betyder forslagene en begrænsning i adgangen til erhvervsudøvelse i forhold til den bestående ordning, og på en række punkter fjernes reguleringer, som der — i hvert fald efter kommissionens flertalsopfattelse — ikke længer er tilstrækkelig motivering for. Jeg har ved fremsættelsen af lovforslagene fulgt kommissionens flertal og hermed den liberale tendens, som dets indstilling er udtryk for, og jeg vil lægge megen vægt på, at dette almindelige sigte ved den nu forestående revision af denne lovgivning bibeholdes under den videre behandling af forslagene i det høje ting.

Som noget fælles for alle forslagene gælder det ligesom for næringslovsforslaget, at de pågældende bestemmelser ikke skal gælde for Færøerne, idet de pågældende erhverv er opført på den som bilag til lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre vedføjede liste A blandt de sager og sagsområder, der principielt betragtes som færøske særanliggende.

I alle lovforslagene bestemmes det ligeledes ligesom i næringslovsforslaget, at den pågældende lov ved kgl. anordning vil kunne sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som denne landsdels særlige forhold tilsiger. Denne formulering muliggør,